

As Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézet dolgozóinak nevében búcsusunk Téled. Hosszú éveken át együtt vezetett utunk, együtt fáradtunk a bűnösség elleni küzdelem frontján. A munkában öröslánrészt vállaltál magadnak, lankadatlan munkásságot kiemelkedő alkotások sorozata bizonyítja. Szívvel, lélekkel, kivételes képességekkel eredményesen éltél hivatásodnak. Nagyon szerettünk és mi fiatalok, tanítványaid példaképünknek is tartottunk. Munkánkban igyekezni fogunk nyomdokaidon haladni.

Közös utunk most váratlanul megszakadt. Tragikus hirtelenséggel - szinte egyik napról a másikra - lépted át a halál küszöbét. Megrendülten állunk ravatalodnál és szomorú szívvel kísérelünk utolsó utadra.

Búcsusunk Téled kedves barátunk és munkatársunk! Minden búcsusás nehéz, de különösen nehéz akkor, ha sohasem lesz viszontlátás, újabb találkozás. Jól tudjuk, hogy soha többé nem léteztünk, nem beszélünk Veled, nem hallhatjuk megfontolt véleményed, nem lehetünk részesei egyéniségednek, amely emberileg és tudományos körökben egyaránt megbecsülést váltott ki. Szerénységed, emberi értékeid csak növelték a tudományos munka területén elért eredményeid értékét, életpályád töretlenül ivelt magasra, felfelé.

Számos betöltött tisztséged, közfunkciód bizonyítja, hogy jelentős részt vállaltál magadnak a bűnhőség ellen társadalmi méretekben folytatott küzdelem megszervezéséből, eszei irányításából.

Alkotó kedved és életed teljében ért a tragikus halál. Későn kellett rádöbbennünk arra, hogy túl sokat tettél és vállaltál, sokkal jobban égtél és lángoltál, mint amennyire szabad lett volna. Talán ez az oka annak, hogy életed alkotó, lobogó fáklyája vératlanul kihunyott: magas csúcsokról a halál hideg karjaiba zuhintál.

Most itt állunk ravatalodnál, hosszátartozóid, barátaid, munkatársaid, tisztelőid és végső búcsút intünk testednek, amely örök nyugalomra tért. A végső búcsú fájdalmát enyhíti, hogy csak testedtől búcsúsunk, mert alkotásaid változatlanul itt élnek közöttünk. Alkotó kedved, személyiséged, a társadalmi haladás ügyét szolgáló eszéid elkísérnek bennünket és segítenek a ránk váró feladatok megoldásában.

Köszönjük Neked azt az eredményes, értékes és példamutató tudományos munkát, amelyet Intézetünk nevében és Intézetünk főszankatársaként

hosszú éveken át végestél és ígérjük, hogy éle-
ted, eszméd kialakuló fáklyáját izzó lángra lob-
bantva hordozzuk tovább.

Bucsuzik Tőled az Országos Közlekedésbis-
tonsági Tanács is, amelyben olyan odaadó, lelkes
munkát végestél és elévülhetetlen érdemeket
szerestél a társadalom számára nagy fontosságú
közlekedésbiztonság megssilárdítása és tovább-
fejlesztése érdekében.

Ezen gondolatok jegyében bucsusunk Tőled
kedves munkatársunk és barátunk: nyugtalan lel-
ked továbbra is ösztönözze munkásságunkat, fá-
radt tested pedig nyugodjon békében.

Budapest, 1977. szept. 21.